

HABAKUK

1

2

3

FEJEZET 1

A teher, a melyet Habakuk próféta látott.

² Meddig kiáltok még oh Uram, és nem hallgatsz meg! Kiáltozom hozzád az erőszak miatt, és nem szabadítasz meg!

³ Miért láttatsz velem hamisságot, és szemléltetsz nyomorgatást? Pusztítás és erőszak van előttem, per keletkezik és versengés támad!

⁴ Azért inog a törvény, és nem érvényesül az igaz ítélet; mert gonosz hálózza be az igazat, azért származik hamis ítélet!

⁵ Nézzetek szét a népek között, vizsgálódjatok és csodálkozással csodálkozzatok, mert oly dolgot cselekszem a ti napjaitokban, mit el sem hinnétek, ha beszélnék!

⁶ Mert ímé, feltámasztom a Káldeusokat, a kegyetlen és vakmerő nemzetet, a mely eljárja a földet szélteben, hogy hajlékokat foglaljon el, a mely nem az övéi.

⁷ Rettenetes és iszonyatos ez, maga szerzi törvényét és hatalmát.

⁸ És lovai serényebbek a párduczoknál, és gyorsabbak az estveli farkasoknál, és előtörtetnek az ő lovasai; és az ő lovasai messziről jönnek, repülnek, mint a zsákmányra siető keselyű.

⁹ Mindnyája ragadományért jön, arcuk előre néz, és annyi foglyot gyűjt, mint a főveny.

¹⁰ Kaczag ez a királyokon, és a fejedelmek néki nevetség, minden erősséget csak nevet, túltést emel és megostromolja azt.

¹¹ Majd tovaszáll viharként és elvonul és bűnbe esik; ő kinek istene az ő hatalma.

¹² Avagy nem te vagy-e Uram, öröktől fogva az én Istenem, Szentem? Nem veszünk el! Ítéletre rendelted őt, oh Uram, fenyítőül választottad őt, én erősségem!

¹³ Tisztábbak szemeid, hogysem nézhetnéd a gonoszt, és a nyomorgatást nem szemlélheted: miért szemléled hát a hitszegőket? és hallgatsz, mikor a gonosz elnyeli a nálánál igazabbat?!

¹⁴ Olyanokká teszed az embert, mint a tenger halai, és mint a csúszómászó állatok, a melyeknek nincsen vezérök?

¹⁵ Mindnyáját kivonsza horoggal, gyalomjába keríti, és hálójába takarítja be őket; ezért örül és vígad.

¹⁶ Ezért áldozik gyalomjának, és füstöl az ő hálójának, mert ezekkel kövér az ő része, és zsíros az ő eledele.

¹⁷ Vajjon azért ürítheti-e gyalmát, és szüntelen ölheti-e a nemzeteket kímélet nélkül?!

FEJEZET 2

Őrhelyemre állok, és megállok a bástyán, és vigyázok, hogy lássam, mit szól hozzám, és mit feleljek én panaszom dolgában.

² És felele nékem az Úr, és mondá: Írd fel e látomást, és véds táblákra, hogy könnyen olvasható legyen.

³ Mert e látomás bizonyos időre szól, de vége felé siet és meg nem csal; ha késik is, bízzál benne; mert eljön, el fog jöni, nem marad el!

⁴ Ímé, felfuvalkodott, nem igaz ő benne az ő lelke; az igaz pedig az ő hite által él.

⁵ És bizony, a bor is megcsal: felgerjed a férfiú és nincsen nyugalma; ő, a ki tátja száját, mint a Seol, és olyan ő, mint a halál: telhetetlen, és magához ragad minden népet és magához csatol minden nemzetet.

⁶ Avagy nem költenek-e ezek mindnyájan példabeszédet róla, és találós mesét reá, mondván:

⁷ Avagy nem támadnak-e hirtelen, a kik téged mardossanak, és nem serkennek-e fel, a kik háborgassanak téged? És zsákmányul esel nékik.

⁸ Mivelhogy kifosztogattál sok nemzetet, kifosztanak téged mind a többi népek az emberek véérért, és az országok, városok és minden bennök lakozók ellen való erőszakotért.

⁹ Jaj annak, a ki bűnös szerzeményt szerez házának, hogy magasra rakhassa fészket, hogy megszabadulhasson a gonosz hatalma elől.

¹⁰ Házadnak gyalázatára tervezted a sok nép kiirtását, és bűnössé tetted lelkedet.

¹¹ Mert a kő is ellened kiált a falból, és a gerenda a fa-alkotmányból visszhangoz néki.

¹² Jaj annak, a ki várost épít vérengzéssel, és a ki várat emel álnoksággal.

¹³ Avagy ímé, nem a Seregek Urától van-e ez, hogy a népek tűznek építenek, és a nemzetek a hiábavalóságnak fáradoznak?

¹⁴ Mert az Úr dicsőségének ismeretével betelik a föld, a miképen a folyamok megtöltik a tengert.

¹⁵ Jaj annak, a ki megitatja felebarátját, epédet keverve belé, hogy megrészegítsed őt, hogy láthassad az ő szemérmöket!

¹⁶ Gyalázattal telsz meg dicsőség helyett; igyál te is és láttassék szemérmed; reád fordul az Úr jobbjának pohara, és gyalázat borítja el dicsőségedet.

¹⁷ Bizony, a libanoni erőszakoskodás gyászba borít téged, és a vadak pusztítása, a mely retgetteté őket, az emberek véérért és az országon, a városon és annak minden lakosán űzött erőszakosságért.

¹⁸ Mit használ a faragott kép, hogy a faragója kifaragta azt? vagy az öntött kép és a mely hazugságot tanít, hogy a képnek faragója bízik abban, csinálván néma bálványokat?

¹⁹ Jaj annak, aki fának mondja: Serkenj fel! néma könek: Ébredj fel! Taníthat-e ez? Ímé, borítva van arannyal és ezüsttel, lélek pedig nincs benne semmi!

²⁰ Ellenkezőleg az Úr az ő szent templomában, hallgasson előtte az egész föld!

FEJEZET 3

Habakuk próféta könyörgése a sigjónóth szerint.

² Uram, hallám, a mit hirdettél, és megrettenék! Uram! Évek közepette keltsd életre a te munkádat, évek közepette jelentsd meg azt! Haragban emlékezzél meg kegyelmességről!

³ Isten a Témán felől jön, és a Szent a Párán hegyéről. Szela. Dicsősége elborítja az

egeket, és dícséretével megtelik a föld.

⁴ Ragyogása, mint a napé, sugarak támadnak mellőle; és ott van az ő hatalmának rejteke.

⁵ Előtte döghalál jár, és nyomaiban forró láz támad.

⁶ Megáll és méregeti a földet, pillant és megrendíti a népeket, az örökkévaló hegyek szétporlanak, elsüllyednek az örökkévaló halmok; az ő ösvényei örökkévalók!

⁷ Bomlani látom Khusán sátrait, reszketnek a Midián-föld kárpitjai!

⁸ A folyók ellen gerjedt-é fel az Úr? Vajjon a folyókra haragszol-é, vagy a tengerre böszültél-é fel, hogy lovaiddon és diadal-szekereiden robogsz?

⁹ Csupasz, meztelen a te kézíved, a törzseknek esküvéssel tett ígéret szerint! Szela. A föld folyókat ömleszt.

¹⁰ Látnak téged és megrendülnek a hegyek, gátat tör a víz-ár, harsog a hullám, és magasra emeli karjait.

¹¹ A nap és hold megállnak helyökön cikázó nyilaid fényétől és ragyogó kopjád villanásától.

¹² Haragodban eltaposod a földet, búsultodban szétmorzsolod a nemzeteket.

¹³ Kiszállsz néped szabadítására, fölkened segítségére; szétzúrod a főt a gonosznak házában; nyakig feltakarod az alapjait. Szela!

¹⁴ Saját dárdájával vered át az ő vezéreinek fejét, a kik berohannak, hogy szétszórjanak engem; ujjonganak, hogy rejtekében emészthetik meg a szegényt.

¹⁵ Lovaidal megtaposod a tengert, a nagy vizek hullámain.

¹⁶ Hallám és reszket a bensőm, a szózatra remegnek ajkaim; porladni kezdenek csontjaim, reszketnek lábaim: hogy nyugton legyek a nyomorúság napján, a mely feljön a népre, mely megsanyargatja azt.

¹⁷ Mert a fügefa nem fog virágozni, a szőlőkben nem lesz enyhe gyümölcs, megcsal az olajfa termése, a szántóföldek sem teremnek eleséget, kivész a juh az akolból, és nem lesz ökör az istállóban.

¹⁸ De én örüvendeni fogok az Úrban, és vígadok az én szabadító Istenemben.

¹⁹ Az Úr Isten az én erősségem, hasonlókká teszi lábaimat a nőstény szarvasokéihoz, és az én magas helyeimen jártat engemet!

For other languages please go to www.wordproject.org